

EDUCACIÓ

40 ANYS
PRENSA
IBÉRICA40 ANYS
D'EDUCACIÓ
A LES ILLES
BALEARS

**Miquel
Gelabert
Genovart**
Secretari general
de STEI Intersindical

La II República va suposar la democratització de l'educació i la seva extensió a tots els sectors socials. S'impulsà la creació d'escoles, es lluità contra l'analfabetisme i es dignificà la figura del professorat, avenços que s'estruncaren amb la Guerra Civil i la Dictadura.

El règim franquista fou incapaç de respondre als reptes educatius i el malestar docent, reprimit quaranta anys, esclatà el 1975 amb vagues als instituts i les universitats. El professorat unificà els esforços i el 1977 es constituí el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyança de les Illes, confluència del sector estatal i privat, per ser l'aglutinador de les sensibilitats sindicals del moment.

El 1978 s'aprovà la Constitució i les institucions locals i preautonòmiques anaren intervenint en la política educativa. Es posaren les bases de la futura Universitat de les Illes Balears i sorgiren iniciatives destacades en el camp de la renovació pedagògica.

El 1979 s'aprovà el Decret de Bilingüisme i el 1983 l'Estatut d'Autonomia, que suposà la competència

» Una època conflictiva. El 2011 amb el Govern de Bauzá s'inicia una etapa conflictiva a la educació. A l'imatge, manifestació contra el TIL. P. A. RAMIS

en matèria d'ensenyament de la llengua catalana i de les d'ensenyament, transferides l'any 1998. El 1986 s'aprovà la Llei de Normalització Lingüística.

El període 1975-1998 es caracteritzà per les fortes reivindicacions educatives, polítiques, laborals i socials que, en gran mesura, foren assolides com a resultat de la lluita sindical i del col·lectiu docent. Reducció de ràtios, supressió dels trasllats forçosos, ruptura parcial dels Pactos de la Moncloa, augment de retribucions, convenis a l'ensenyament concertat, eleccions sindicals, acord d'interinitats, plus d'insularitat, manteniment d'escoles petites, llibertat de càtedra, dedicació exclusiva, reingrés dels mestres depurats, extensió de l'ensenyament de i en català, formació del professorat... foren alguns dels avenços aconseguits.

El 1998 es transferiren les competències en ensenyament. La dotació, de 40.000 milions de pessetes, fou clarament insuficient. L'STEI publicà un estudi que en reclamava 56.000.

Les negociacions es trasladaren al Govern de Balears. Es constituïren les Juntes de Personal Docent i el Consell Escolar i es reivindicà millorar la qualitat educativa, unes retribucions dignes, un pacte per als interins, noves construccions escolars, la millora de l'ensenyament en català, l'augment de la formació del professorat, una estructura educativa pròpia, la millora de la FP, la incorporació de les TIC, l'atenció a la diversitat, la integració de l'alumnat nouvingut i la descentralització administrativa, ...

El 2011 el PP guanyà les eleccions i s'inicià l'etapa més conflictiva de l'educació a les Balears (Llei de símbols, TIL, retallades), que culminà amb la manifestació de més de 100.000 persones i la derrota del PP el 2015 que donaren pas a un nou govern que ha revertit, en gran mesura, les retallades econòmiques i socials i ha redreçat la política educativa.

Queden moltes qüestions pendents, com la Llei d'educació, fruit d'un pacte social i polític, més competències negociadores en l'àmbit territorial, ensenyament en català en totes les etapes educatives, un finançament adequat per permetre uns serveis públics de qualitat, un Pla d'infraestructures escolars d'aplicació immediata per reduir les ràtios i acabar amb les aules prefabricades, educació inclusiva per atendre la diversitat del nostre alumnat, gestió democràtica dels centres, per la coeducació, que l'escola sigui un agent actiu de primer ordre en el foment de la igualtat entre dones i homes...